

Den Fierde Sang

Katekismesangene – Petter Dass

Nedtegnnet av Lindeman i 1870 etter Ole Andersen Mærli

Skee din Villje paa Jorden, som den er i Himmelen

O Hellige Gud! du gavst os et Bud
Ved JEsu din Søn,
At vi om din Villje skull' gjøre vor Bøn,
Du vilde den skal
Fuldbyrdis paa Jord som i Himmelens Sal.

Men HERre du veed om alting beskjed,
Du veed om du vil,
At vi af os selv er udygtig dertil,
Og Kraften forsvag
At fordre din Villje til nogen behag.

Hvad kand vi formaa? Hvad kand vel forslaa
Vor Fliid og vor Konst?
Den er uden Herren aldellis omsonst,
Vi raader ey for
Det ringeste Haar os paa Hovedet staar.

Har Herren det gjort af Dannels sort
Det bliver ey hvid,
Alt vendte vi derpaa vor yderste Fliid;
Thi ald voris Værck
Er som den Verckbrudne, der aldrig blev
Sterck.

Jeg siger for mig en anden for sig,
Jeg er ubeqvem
At bringe de mindste god Gierninger frem,
Og Tungen for slet
At offre min Frelser eet Fader vor ret.

Jeg handler min Sag, som Job med sin Dag,
Hvad er ald min fynd?
Den lignis ved Nabal, som sprack i sin Synd,
Og hves jeg her gjør
Er som det Misfoster i Moderen dør.

Jeg til det jeg bør er vissen og tør,
Det onde faar Magt,
Og skiulis tit under en Helligheds Act,
Jeg bilder mig ind
At have to Øyen og løber dog blind.

Thi falder vor Bøn til dig o Guds søn!
Legg Aand til vor Aand,
Legg Mund til vor' Munde, Legg Haand til vor
Haand,
At vi kand ved dig
Opreysis fra Synden oc vorde dig liig.

Er icke vor Troe, saasom en sterck Bro,
Vi tviler dog ey,
Vor Frelser har aldrig de svage sagt ney,
Hand er end som før
Dend HERre, der knuser ey bævende Rør.

Saa beder vi først, giv Hunger oc tørst
Alt effter dit Ord,
Som lærer os kjende GUDs Vilje paa Jord,
Giv Aand og Forstand
At fatte med Tro det Fornuften ej kand.

Vi beder dernest det som os er best,
Optænd i os vist
Til Gud og vor Næste sand Kierligheds Gnist,
At vi dem betee
Det samme vi vil os at selver skal skee.

Før os af den Sti, der gaar dig forbi,
Forhindre den Vey,
Forhindre den Gierning, der tekkis dig ey,
Og viis os derhen,
Hvor vi kand opleede vor Frelser og Ven!

Vor Kiødelig Sands, Vellysternes Dantz,
Der ager i Ring
Med Verden og hendes bedragelig' Ting,
Sæt for dem en Stang,
Saa de ey med Skamme forvrikker vor Gang.

Thi hvis det saa gaar, vor Vilje den naaer
Sin Fremgang alt fort,
Da bliver vor Himmel baad' skiden og sort,
Og Enden derpaa
Det bliver den mørke Fordømmelses Vraa.

Men HÈrre! hvad er din Viljes begjer?
Er den ikke saa,
At Synderen skal fra ont Levnet afstaa?
Det er det Du vilt,
O lad det og naadelig blive bestilt!

Du est os saa from, du siger: vendt om,
Vendt om og gjør Bod,
Saa blir jeg dig syndere naadig og god,
Saa giv dit Ord Magt,
Og lad det faa blive, som du haver sagt.

Til Mord eller Slag du ey har behag,
Du vil ingens Død,
Dig løster ey døde Mænds Been eller Kiød,
Saa gjør os da fri
Fra Synden og Snaren vi fangen er i!

Fremdelis er det din Viljes Forset,
At Dievelen skal
Med Synden fordømmis til Helvedis Qval,
O! lad det saa skee,
At vi maatte Løst paa vor' Fiender see!

Men om det saa skeer, at nogen beteer
Os Had eller Spot,
Hvor vel vi af dennem forskyldet alt got,
Da giv os det Sind,
Vi sætte kand Sagen til Hævneren ind.

Hvo Hævneren er, det veed vel eenhver,
Du HÈrre det est,
Du veedst frem for andre, at lønne ret best,
Med saadant og meer
Din Himmelske Vilje paa Jorderig skeer.

Ja dersom du vil, mig skienckis skal til
Gienvordigheds Kalck,
Fordi jeg mod Herren har været en Skalk,
O giv da got Taal,
At jeg med Taksigelse tager den Skaal!

Jeg drikker den ud i Haabet til Gud,
Jeg troer Ham saa vel,
Hand gjør mig dog engang et faderlig Skell,
Skeer det ikke før,
Det skeer dog, naar jeg ifra Verden hendøer.

Saa vist oc saa sant som Englene grant
Opvarte sin Gud,
Og retter med Lyst hans Befalninger ud,
O lad os saa vist
Med Glæde dig tienne vor Frelser og Christ!

Gir HÈrren et Bud strax skikkis her ud
Herskarernis Magt,
Saa alting er færdig strax Ordet er sagt,
Ach! At vi nu saa
Guds Engler i Himlene slegte kan paa!

Til Slutning det er vor Hiertens Begier
O kiæriste GUD!
Giv os saa at følge din Villjes Paabud,
At vi kunde faa
En naadig Sententze, naar Dommen skal staa!